

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519203725
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3519203725.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti M., Z., nar. XX.XX.XXXX a Z., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov: matky Z. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, zastúpenej JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou, so sídlom Trenčín, Partizánska 7571/58 a otca O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/76/2019-210 zo dňa 23. septembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol, že vyživovacia povinnosť otca na maloletú Z. sa zvyšuje zo sumy 120,- eur na sumu 200,- eur a na maloletú Z. zo sumy 100,- eur na sumu 180,- eur mesačne s účinnosťou od 11.12.2019, ktoré výživné je otec povinný platiť mesačne vždy do 20. dňa vopred k rukám matky /výrok I./, nedoplatok na zročnom zvýšenom výživnom na maloletú Z. za obdobie od 11.12.2019 do 23.09.2020 v sume 554,58 eur je otec povinný zaplatiť matke v splátkach po 50,- eur popri bežnom výživnom, pod stratou výhody splátok nezaplatením čo len jednej splátky / výrok II./, nedoplatok na zročnom zvýšenom výživnom na maloletú Z. za obdobie od 11.12.2019 do 23.09.2020 v sume 552,- eur je otec povinný zaplatiť matke v splátkach po 50,- eur popri bežnom výživnom, pod stratou výhody splátok nezaplatením čo len jednej splátky /výrok III./, vo zvyšku súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol /výrok IV./, týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 14P/22/2017-71 zo dňa 12.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 5CoP/21/2018-115 zo dňa 20.06.2018 v časti týkajúcej sa určenia výživného na maloleté deti Z. a Z.u / výrok V./ a nakoniec rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania /výrok VI./.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že podaným návrhom matka požadovala zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletú Z. z doterajšej sumy 120,- eur na 200,- eur mesačne a na maloletú Z., nar. XX.XX.XXXX z doterajšej sumy 100,- eur na 180,- eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2019. Svoj návrh odôvodnila tým, že na strane otca maloletých detí nastala podstatná zmena pomerov, keďže tento už nie je nezamestnaný ale je zárobkovo činný, pracuje v zahraničí. Zmena pomerov nastala aj u samotných maloletých detí. Maloletá Z. nastúpila na strednú školu a maloletá Z. nastúpila na druhý stupeň základnej školy. Súd vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že ostatný krát boli práva a povinnosti k maloletým deťom upravené rozhodnutím Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 14P/22/2017-71 zo dňa 12.2.2018, v spojení s rozhodnutím Krajského

súdu Trenčín č.k. 5CoP/21/2018-115 zo dňa 20.06.2018, ktorým rozhodnutím boli maloleté deti po zrušení striedavej osobnej starostlivosti zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej Z. sumou 120,- eur a maloletej Z. sumou 100,- eur. V čase rozhodovania mali maloletá Z.a a Z. 9 a 11 rokov, navštevovali prvý resp. druhý stupeň základnej školy. Matka maloletých bola zamestnaná, jej čistý mesačný príjem dosahoval výšku 522,23 eur. Otec maloletých detí bol nezamestnaný jeho jediným príjmom bola dávky v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 46,05 eur. Otec vlastnil aj rodinný dom v k.ú. Plevník, ktorý v tom čase neprenajímal, nakoľko by v opačnom prípade nemohol poberať podporu v nezamestnanosti. V súčasnosti má maloletá Z.a 12 rokov a navštevuje 7. ročník základnej školy. Maloletá Z. má 14 rokov a navštevuje 1. ročník bilingválneho gymnázia v Trenčíne. Matka uviedla, že obe deti spoločne majú pravidelne mesačné výdavky na stravu vo výške 300,- eur, na drogériu 50,- eur na oblečenie, školské pomôcky a knihy a pod. 200,- eur. Ďalej matka deklarovala mimoriadne výdavky 30,- eur na lieky podľa potreby, 150,- eur na očkovaciu látku (staršia dcéra absolvovala očkovanie proti HVP, mladšia by ho mala rovnako podstúpiť v najbližšej dobe), lyžiarsky výcvik spolu s oblečením a výstrojom - 191,88,- eur, kurz anglického jazyka 50,- eur, prihláška na súkromné bilingválne gymnázium - 100,- eur, notebook zakúpený deťom pre potreby dištančného vzdelávania počas pandémie koronavírusu - 479,40 eur, letný tábor pre deti 453,6 eur, výdavky spojené s nástupom do školského roka 2020/2021 - 450,37 eur. Celkovo tak mimoriadne výdavky dosahujú priemernú mesačnú výšku 79,40 eur na každé z maloletých detí. Matka je v súčasnosti zamestnaná, jej priemerný mesačný príjem dosahuje výšku 483,22 eur. Okrem príjmu zo závislej činnosti má matka príjem z prenájmu bytu v Považskej Bystrici vo výške 480,- eur mesačne. Je poberateľkou prídavkov na deti vo výške 49,90 eur. Spolu s výživným teda celkovo príjem matky dosahuje výšku 1.233,12 eur. Matka v súčasnosti býva s maloletými deťmi v rodinnom dome v osobnom vlastníctve v Beckove. Výdavky na domácnosť v Považskej Bystrici, dosahujú výšku 200,18 eur mesačne, výdavky na domácnosť v Beckove 154,- eur. Matka okrem úveru na bývanie s mesačnou výškou splátky 449,75 eur spláca ďalšie tri úvery s úhrnnou výškou splátky 279,53 eur. Celkovo tak pravidelné mesačné výdavky matky vrátane pomernej časti ročných či nepravidelných výdavkov a výdavkov na starostlivosť o deti dosahujú výšku 1.634,44 eur. Negatívnu mesačnú bilanciu matka podľa svojho tvrdenia vykryva z úspor, keďže bola v minulosti vyplatená z rodičovského domu a vo veľkej miere jej pomáhajú rodičia. Otec je v súčasnosti samostatne zárobkovo činnou osobou. Vykonáva remeselnú živnosť - murárstvo. Počnúc marcom 2019 pracuje v Nemecku pričom podľa jeho vlastných slov dosahujú jeho mesačné príjmy výšku cca 2.300,- eur. Podľa daňového priznania mal otec za rok 2019 celkové príjmy vo výške 23.221,50 eur. Jeho výdavky za uvedené obdobie dosiahli výšku 14.723,26 eur. Ku dňu vyhlásenia rozhodnutia mal otec na oboch účtoch súhrnný zostatok v celkovej výške cca 1.300,- eur. Medzi jeho výdavky patria odvody na zdravotné poistenie vo výške 70,91 eur a od 7/2020 aj odvody do Sociálnej poisťovne vo výške 172,66 eur. V súvislosti s podnikaním má ďalej pravidelné výdavky na životné poistenie vo výške 90,- eur, pohonné hmoty a dopravu do Nemecka - 200,- eur a náklady na ubytovanie 400,- eur. V súvislosti s vlastníctvom rodinného domu v Plevníku má otec pravidelné mesačné náklady vo výške 369,36 eur (úver, električka, plyn, voda). Tento dom otec aktuálne neprenajíma nakoľko to neumožňuje jeho nepriaznivý technický stav a využíva ho iba na skladovanie vecí potrebných k svojej podnikateľskej činnosti. V súvislosti s domácnosťou v Považskej Bystrici má náklady vo výške 190,- eur. Okrem skôr spomenutého úveru má otec spláca ďalšie dva úvery v celkovej výške 245,- eur. Matka rovnako ako otec okrem maloletých Z. a Z. nemajú žiadnu inú vyživovaciu povinnosť.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, ods. 4 veta prvá a ods. 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. (ďalej len Zákon o rodine). Uviedol, že od poslednej úpravy výživného uplynuli viac ako dva roky. Za toto obdobie nastala podstatná zmena pomerov jednak na strane maloletých detí a najmä na strane otca, u ktorého nastala výrazná zmena v príjmových pomeroch. Podstatná zmena okolností u oboch maloletých detí nastala najmä v tom, že obe prešli na vyšší stupeň vzdelávania, maloletá Z. z prvého na druhý stupeň základnej školy, maloletá Z. zo základnej na strednú školu. Okrem výdavkov spojených so školskou dochádzkou, vynaložila matka mimoriadne výdavky na zdravotnú starostlivosť (očkovanie proti HVP) či na aktívne trávenie voľného času (lyžiarsky výcvik, detský tábor), tieto mal súd za preukázané a odôvodnené. Pri vyhodnotení zmeny v pomeroch otca ako povinnej osoby súd prihliadol na skutočnosť, že tento je od decembra 2018 živnostníkom. Reálny príjem z podnikania začal dosahovať od marca 2019. Podľa vlastného tvrdenia, podporeného daňovým priznaním za rok 2019 má otec približný mesačný príjem vo výške 2.300,- eur. Tento príjem je pochopiteľne nestabilný a neistý, ale podnikateľské riziko je jedným z pojmových znakov podnikania ako takého. Nárast v príjmoch otca preto podľa názoru súdu umožňuje

platiť zvýšené výživné požadované matkou aj popri výdavkoch, ktoré otec deklaroval a preukázal. Aj keď otec má výdavky spojené s podnikateľskou činnosťou ako odvody, ubytovanie, či PMH, čistý príjem otca vzrástol o viac ako 160,- eur, čo je suma, o ktorú súd zvýšil výživné na obe deti súčasne, pričom súd poukazuje na skutočnosť, že výživné na maloleté deti má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča. Zároveň treba zohľadniť skutočnosť, že otec podľa vlastného tvrdenia čerpal z ÚPSVaR práve na pokrytie výdavkov súvisiacich s podnikaním príspevkov v celkovej výške 3.700,- eur. Matke klesol príjem zo závislej činnosti, pribudol jej však príjem z prenájmu bytu v Považskej Bystrici. Nadobudla nehnuteľnosť, rodinný dom v Beckove, na strane druhej jej vzrástlo úverové zaťaženie, keďže na jeho kúpu si vzala úver. Tento spláca práve výťažkom z prenájmu bytu. Súd nehodnotí skutočnosť, prečo v súčasnosti vôbec nedochádza k stretávaniu otca s deťmi, ale faktom je, že osobnú starostlivosť o deti po dobu dvoch rokov zabezpečuje výhradne matka. S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd vyhovel návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti a počnúc dňom podania návrhu zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú Z. na sumu 200,- eur mesačne a na maloletú Z. na sumu 180,- eur mesačne. Nestotožnil sa však s názorom matky, že v posudzovanom prípade nastali dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by malo byť priznané zvýšené výživné späťne od podania návrhu t.j. od marca 2019. V konaní bolo preukázané, že komunikácia medzi rodičmi a to najmä zo strany matky viazne. Matka bez súhlasu otca zmenila miesto pobytu detí aj školu detí, s odôvodnením, že to bolo na ich žiadosť a s ich súhlasom, keďže im boli nepríjemné otcove pokusy o kontakt. Každopádne otec po dobu niekoľko mesiacov nemal o maloletých deťoch žiadne informácie hoci sa snažil matku kontaktovať. Výživné však platil riadne a to aj nad rozsah súdom stanovenej sumy. Za týchto okolností by podľa názoru súdu nebolo spravodlivé požadovať od otca, aby informoval matku o tom, že začal podnikáť a dosahuje vyššie príjmy. Preto návrh matky na priznanie zvýšeného späťne za obdobie pred podaním návrhu zamietol. Zároveň súd určil výšku nedoplatku na zročnom výživnom z titulu jeho zvýšenia za obdobie od podania návrhu dňa 11.12.2019 do vyhlásenie rozhodnutia dňa 23.09.2020. Pri jeho výpočte zohľadnil skutočnosť zhodne tvrdenú oboma rodičmi, že otec plnil vyživovaciu povinnosť aj nad rozsah súdom určenej sumy v rozsahu 440,- eur. Vzhľadom na výšku sumy nedoplatkov súd umožnil otcovi tieto splatiť v splátkach vo výške 50,- eur popri bežnom výživnom pod stratou výhody splátok nezaplatením čo len jednej splátky na každé z maloletých detí. Týmto spôsobom došlo k zmene ostatného rozhodnutia upravujúceho vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom a to rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 14P/22/2017-71 zo dňa 12.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 5CoP/21/2018-115 zo dňa 20.06.2018, v časti týkajúcej sa určenia výživného na maloleté deti Z. a Z.. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 52 zákona č. 161/2016 Z.z. Civilný mimosporový poriadok /ďalej len CMP/.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec maloletých detí. Uviedol, že súd prvej inštancie neúplne -nesprávne posúdil jeho príjem zo SZČO. Podniká od 1.12.2018 no reálny príjem začal mať až v marci 2019, čo deklaroval daňovým priznaním za rok 2019. V daňovom priznaní má príjem za rok 2019 v sume 23.221,50 eur čo je v prepočte na 12 mesiacov kalendárneho roka 1935,125 eur mesačne a nie ako uvádza rozsudok 2300,-eur. Zo založením živnostenského oprávnenia mu automaticky pribudli výdavky ako zdravotné poistenie vo výške 70,91eur, odvody do Sociálnej poisťovne vo výške 172,66 eur. V súvislosti s podnikaním má ďalej pravidelné výdavky na životné poistenie vo výške 90,- eur, pohonné hmoty a dopravu do Nemecka - 200,- eur a náklady na ubytovanie 400,- eur mesačne. V súvislosti s vlastníctvom rodinného domu v Plevníku - Drienovom mám pravidelné mesačné výdavky vo výške 369,36 eur (úver, električka, plyn, voda). Rodinný dom je v súčasnosti používaný výlučne na potreby podnikania. Slúži ako skladové priestory na materiál a stroje potrebné na výkon podnikania. Úver na tento starý rodinný dom bol braný ešte počas manželstva. Celkové náklady na výkon podnikateľskej činnosti po spočítaní sú 1302,96,- eur mesačne. Všetky tieto výdavky sú potrebné a nevyhnutné na výkon podnikateľskej činnosti. Čo sa týka rodinného domu, je pravda že ten v minulosti prenajímal a mal tak zisk. No v súčasnom stave nie je možné tento dom ďalej prenajímať, pretože si vyžaduje rozsiahlu rekonštrukciu. Ďalej otec poukázal na skutočnosť, že pri jeho podnikaní je nevyhnutné mať priestory na uskladnenie práve nepoužívaných strojov a rôznych stavebných materiálov, ktoré potrebuje uschovať na dobu kedy budú znova potrebné. Pôžička Unicredit Bank vo výške 109,59 je za staršie auto, ktoré kupoval v roku 2016. Toto auto potreboval na vyzdvihnutie svojich dcér u matky a následne na odvoz svojich dcér naspäť ku matke ešte v dobe pred striedavou starostlivosťou. Keď súd určil striedavú starostlivosť, používal toto auto okrem iného aj na potreby dcér. Dnes toto isté auto používa aj na podnikanie. Jazdí s ním nemalé vzdialenosti, mesačne viac než 3000 km. Je jasné že okrem pohonných hmôt je potrebné zabezpečovať aj servis tohto auta. Náklady na domácnosť - byt v Považskej Bystrici sú 190,- eur spoločnosti IFM, 33,-eur električka, úver Unicredit Bank 136,29,-eur, internet a televízia

18,90,-eur. Ďalej 1 x ročne platí poisťku na byt 28,04 eur a 30,70 eur, komunálny odpad 28,07 eur, daň z nehnuteľnosti 17,42 eur a 14,69 eur, účtovníčku 2x 69,20 eur, poisťka auto + príviesny vozík 152,70 eur, čo je všetko spolu 410,02 eur / 12 mesiacov, t.j. 34,16 eur mesačne. Otec ďalej poukázal na to, že vyživovaciu povinnosť si plnil vždy na čas, bez omeškania, keď to bolo možné a finančné prostriedky mu to umožnili, tak aj nad rámec súdom stanoveného výživného. Stotožňuje sa s názorom že návrh na zvýšenie výživného je dôvodný a že dcéry sú staršie. Sumu zvýšeného výživného 380,-eur mesačne a 2 x 50,- eur splátky zročného zvýšeného výživného mesačne však nie je so súčasným príjmom schopný platiť. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že výživné na maloletú Z.u zvýši na 170 eur mesačne a na maloletú Z.u na 130 eur mesačne.

5. Matka maloletých detí k odvolaniu otca uviedla, že súčasným výkonom práce ako SZČO otca detí je Nemecká spolková republika, z toho pohľadu sa javí ako nedôvodná a nepravdivá výpoveď otca pred súdom prvej inštancie a rovnako v odvolaní, že rodinný dom, ktorý vlastní otec detí vo výlučnom vlastníctve využíva len ako úschovňu náradia a pracovného materiálu pre svoje podnikanie. Takéto odôvodnenie je neuveriteľné, nelogické a ak by tomu tak bolo, je to neefektívne. Otec mal a podľa názoru matky aj má z dotknutej nehnuteľnosti, ktorú reálne sám neobýva naďalej príjem v podobe nájmu tak, ako tomu bolo vždy v minulosti. Tvrdí síce, že rodinný dom už neprenajíma z dôvodu zlého technického stavu, ale matka poukazuje na to, že otec detí spláca úver, ktorý bol určený a použitý práve na rekonštrukciu rodinného domu. Z tohto dôvodu sa teda javí vyššie uvedené tvrdenie otca za účelové a nepravdivé. Otec detí je výlučným vlastníkom dvoch nehnuteľností na Slovensku, t.j. rodinný dom s príslušnými pozemkami k domu a bytu, a súčasne si prenájíma nehnuteľnosť v NSR v sume 400,-eur mesačne v mieste výkonu svojho povolania ako SZČO. Finančné zaťaženie otca v rámci platenia nájomného a nákladov na svoje dve nehnuteľnosti v SR si vybral otec dobrovoľne a nemôže to slúžiť ako argument pre nižšie výživné, nakoľko výživné má odrážať majetkové pomery otca a nie opačne. Ako zjavne nedôvodná sa matke javí argumentácia otca, že s rodinným domom v Plevníku má mesačné náklady v sume 369,36 eur a tento priestor využíva len na skladovanie svojho náradia a stavebného materiálu. Navyiac otec detí pracuje v Nemecku a javí sa ako krajne nelogické, aby mal stavebný materiál, s ktorým pracuje uskladnený na Slovensku a miesto výkonu práce v Nemecku. Otec detí poukazuje na svoj mesačný výdavok, t.j. životné poistenie v sume 90,- eur. Uvedený výdavok nie je nevyhnutným výdavkom, ktorý by sa mal zohľadňovať pri stanovení výživného a nemá ani prednosť pred výživným. Otec detí v odvolaní uvádza chybne svoje nevyhnutné výdavky na podnikanie, ktoré si sám vyčíslil v odvolaní na sumu 1302,96 eur. Uvedená suma nie je pravdivá, do uvedenej sumy otec detí zahrnul aj náklady, ktoré nesúvisia s podnikaním, t.j. napr. náklady na rodinný dom v Plevníku v sume 369,36 eur mesačne a životné poistenia v sume 90,- eur mesačne. Záverom poukázala matka maloletých detí na to, že výška výživného určená súdom prvej inštancie na obe deti spolu v sume 380,- eur je hlboko pod úrovňou 20% čistého mesačného príjmu povinného rodiča, t.j. otca detí, pričom staršia dcéra je už študentom stredného typu školy. Uvedená suma výživného je aj spolu s platením dlhu na zročnom výživnom stále primeraná majetkovým a zárobkovým pomerom otca a v zmysle rozhodovacej činnosti súdov, t.j. výživné v sume od 20% do 30% čistého príjmu povinného rodiča. Matka maloletých detí preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

6. Kolízny opatrovník maloletých detí k odvolaniu otca uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny.

7. K vyjadreniu matky maloletých detí na svoje odvolanie otec maloletých detí uviedol, že si nemôže dovoliť zo svojho príjmu platiť tak vysoké výživné ako bolo určené. V priebehu konania sa chcel matky spýtať ako dokáže hospodáriť so schodkom 401,32 eur, keď v návrhu uviedla príjem 1233,12 eur a celkové výdavky 1.634,44 eur mesačne. Uviedla, že jej finančne pomáha jej otec. No ten očividne o ničom takom nevie, keďže mu otec maloletých detí telefonoval s prosbou o pomoc, keď sa zúfalo snažil zistiť kam sa matka s dcérami presťahovala. Odpovedal, že on nevie, že už dlhšiu dobu sa nestretávajú. Matka ďalej uviedla, že bola vyplatená z rodičovského domu - kedy to bolo? o akú sumu sa jednalo? Matka maloletých detí sa však na pojednávanie vo veci nedostavila a jej zástupkyňa na tieto otázky otca nevedela odpovedať. Podľa názoru otca sú odpovede na tieto otázky dôležité pri určovaní výšky výživného, pretože sa týkajú majetkových pomerov na strane oboch rodičov. Pokiaľ ide o úver, ktorý si ešte počas manželstva vzali na rekonštrukciu rodinného domu v Plevníku, za peniaze z neho bolo kupované staršie auto v hodnote 10 000 eur a ďalej boli splatené staršie pôžičky, ktoré mali. Do rodinného domu z týchto peňazí nebolo použité na rekonštrukciu nič a ak aj áno tak suma max. do 1000 eur. Auto si po rozvoze vzala matka detí a jemu darovala svoju polovicu domu, ktorú dostala od jeho rodičov. On

naďalej splácam úver. Tento dom, ktorý podľa slov navrhovateľky využíva otec neefektívne, je naozaj v zlom technickom stave a nie je možné ho prenajímať. Podotýka, že sa jedná o dom postavený v rokoch cca 1940. Veľmi rád umožní nahliadnutie do tejto nehnuteľnosti. Navrhovateľka ďalej uviedla, že otec je výlučným majiteľom dvoch nehnuteľností na Slovensku a pritom si platí podnájom v NSR. Rodinný dom v Plevníku dostali od rodičov spolu s navrhovateľkou darom, čiže ho nekupoval. Byt nadobudol po rozvoде a mám naň hypotekárny úver, ktorý bude splácať ešte 34 rokov. Momentálne má pracovné zákazky v NSR, čiže musí tam niekde bývať. V januári a februári 2021 má dohodnutú prácu na Slovensku. Navrhovateľka je sama výlučnou majiteľkou dvoch nehnuteľností, ktoré ale nadobudla sama. Doteraz nerozumie tomu, ako žene s príjmom zo zamestnania 483,22 eur mesačne poskytnú úver v hodnote 137.690 eur na kúpu rodinného domu. Popritom má ďalšie pôžičky. Pokiaľ ide o sumu 90 eur, ktorú mesačne platí otec na životné poistenie, on je SZČO a deň čo deň pracuje vo výškach. Beriem túto sumu ako zabezpečenie dcér v prípade svojho úrazu alebo smrti. Najdôležitejšia však je výška jeho príjmu. Navrhovateľka poukazuje na sumu 2.300 eur. Táto suma nie je pravdivá a uvádzal už v odvolaní sumu 1935,125 eur. Čo je ale najzávažnejšie, táto suma je jeho hrubý príjem a po odpočítaní dane, odvodov a nákladov má čistý príjem 7.622,77 eur ročne, teda čistý mesačný príjem je suma 635,23 eur. Z takéhoto príjmu je 20% suma 127,04 eur a 30% suma 190,50 eur. On navrhol sumu výživného na obe deti spolu 300 eur, čo je zhruba 48% z jeho čistého mesačného príjmu. Na svojom odvolaní preto trvá.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/ a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

9. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam otca maloletých detí dodáva nasledovné:

10. Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

11. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

12. Tak ako uviedol už v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie, rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa zmenia pomery. Citované zákonné ustanovenie § 78 Zákona o rodine vychádza z predpokladu, že výživné sa určuje vždy podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane maloletého dieťaťa, a to najmä v dôsledku pribúdajúceho veku a s tým súvisiacim nárastom jeho odôvodnených potrieb, tak aj na strane rodičov, a to napríklad zvýšením alebo znížením príjmu, pribudnutím alebo odbudnutím ďalších vyživovacích povinností.

13. Súd prvej inštancie správne v súlade s citovaným zákonným ustanovením zameral vykonávanie dokazovania k tomu, či na strane maloletých detí Z.y a Z.y alebo na strane povinných výživným voči nim - ich rodičov, došlo k takej zmene pomerov, ktorá by bola dôvodom na zvýšenie výživného otca na maloleté deti ako to navrhovala matka maloletých detí.

14. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že k určeniu výživného otca na maloleté deti došlo rozhodnutím súdu pred takmer tromi rokmi. Od tej doby k žiadnej zmene určenej vyživovacej povinnosti

nedošlo. V čase ostatného rozhodovania o výživnom otca na maloleté deti bola matka maloletých detí zamestnaná s príjmom 522,23 eur mesačne v čistom v priemere. Otec maloletých detí bol vtedy nezamestnaný, s nárokom na podporu v nezamestnanosti vo výške 50 % z denného vymeriavacieho základu 46,05 eur. V súčasnosti je matka maloletých detí zamestnaná s príjmom 483,22 eur mesačne v čistom v priemere. Na druhej strane otec maloletých detí sa stal samostatne zárobkovo činnou osobou, pracuje ako živnostník - murár. Jeho priemerný mesačný príjem v hrubom je podľa daňového priznania 1.935,125 eur /správne otec v odvolaní poukazuje, že nie 2.300,- eur mesačne ako uviedol súd prvej inštancie - táto chyba vyplynula z výpovede otca maloletých detí, ktorý na pojednávaní uviedol ročný príjem asi 23.000,- eur, teda podľa neho asi 2.300,- eur mesačne, čo je zrejme chyba v počítaní/.

15. Rovnako bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že aj na strane maloletých detí Z.y a Z. sa pomery od ostatného určovania výživného zmenili. V čase predchádzajúceho rozhodovania súdu mali maloletá Z.a a Z. 9 a 11 rokov, navštevovali prvý resp. druhý stupeň základnej školy. V súčasnosti už má maloletá Z. takmer 13 rokov, navštevuje 7. ročník základnej školy a maloletá Z. má takmer 15 rokov a navštevuje 1. ročník bilingválneho gymnázia v Trenčíne. Podľa nerozporovaných tvrdení matky obe deti spoločne majú pravidelne mesačné výdavky na stravu vo výške 300,- eur, na drogériu 50,- eur na oblečenie, školské pomôcky a knihy a pod. 200,- eur. Ďalej matka deklarovala mimoriadne výdavky 30,- eur na lieky podľa potreby, 150,- eur na očkovaciu látku (staršia dcéra absolvovala očkovanie proti HVP, mladšia by ho mala rovnako podstúpiť v najbližšej dobe), lyžiarsky výcvik spolu s oblečením a výstrojom - 191,88,- eur, kurz anglického jazyka 50,- eur, prihláška na súkromné bilingválne gymnázium - 100,- eur, notebook zakúpený deťom pre potreby dištančného vzdelávania počas pandémie koronavírusu - 479,40 eur, letný tábor pre deti 453,6 eur, výdavky spojené s nástupom do školského roka 2020/2021 - 450,37 eur. Celkovo tak mimoriadne výdavky dosahujú priemernú mesačnú výšku 79,40 eur na každé z maloletých detí.

16. Správne potom súd prvej inštancie vyhodnotil dokazovaním zistený skutkový stav tak, že na strane maloletých detí aj ich rodičov došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného otca na maloleté deti. Maloleté deti sú teda dnes o takmer tri roky staršie ako pri ostatnom určení výživného otca súdom, maloletá Z.a už navštevuje druhý stupeň ZŠ a maloletá Z.a už nastúpila na strednú školu, a to mimo miesta svojho bydliska. Nevyhnutne a preukázane tak vzrástli náklady na uspokojovanie ich odôvodnených potrieb. Tieto zvýšené náklady na výživu maloletých detí nemôže pokryť matka maloletých detí, ktorej samej príjem zo zamestnania oproti predchádzajúcemu stavu poklesol. Na druhej strane otec maloletých detí už nie je v súčasnosti nezamestnaný, pracuje ako živnostník - murár a z takejto činnosti má príjem asi 1.935,- eur mesačne v hrubom. Je nepochybné, že z takéhoto príjmu musí otec uhrádzať rôzne povinné výdavky súvisiace s jeho činnosťou ako sú dane, odvody a podobne, a preto je jeho príjem, ktorý možno použiť na platenie výživného pre maloleté deti Z.y a Z.u nižší. Súd však nemohol prihliadnuť ku všetkým otcom uvádzaným výdavkom, pretože v zmysle § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Takto nebolo možné prihliadnuť na výdavky, ktoré má otec v súvislosti s rodinným domom v Plevníku v sume 369,36 eur. Otec uviedol, že tento dom je neobývatelný, preto ho nemôže prenajať a len v ňom uskladňuje veci potrebné pre svoju podnikateľskú činnosť, ktoré práve nevyužíva. Podľa odvolacieho súdu vynakladať mesačne viac ako 350,- eur len za účelom uskladnenia si vecí, je neefektívny spôsob narábania s príjmami. Otec vlastní byt, môže si veci potrebné k podnikaniu uskladňovať tam, prípadne si prenajať nejakú garáž, alebo iný priestor na ich uskladnenie, kde by náklady na prenájom určite nedosahovali až uvedenú sumu. Z týchto dôvodov považoval súd náklady vynakladané otcom v súvislosti s rodinným domom v Plevníku za nie nevyhnutné, nemajúce prednosť pred výživným otca na jeho maloleté deti a preto na ne pri hodnotení možností otca plniť vyživovaciu povinnosť na maloleté deti neprihliadal.

17. Posúdením všetkých uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že zvýšenie výživného otca na maloleté deti Z.u a Z.u zo strany súdu prvej inštancie bolo dôvodné a zodpovedalo zákonným kritériám určovania výživného stanovenými v Zákone o rodine a z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).